

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 8

Factors affecting English language learning achievement
of lower secondary school students Under the Office
of Secondary Educational Service Area 8

เตือนใจ เขียนชานาจ (Tuenjai Khienchanad)^{*}
อุราชนก คงกล้า (Urachanok Kongklam)^{**}

รับ 8 / มิถุนายน / 2562
ตรวจสอบ 8-13 / มิถุนายน / 2562
ตอบรับ 15 / มิถุนายน / 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 (2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 8 โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed Method) ดำเนินการวิจัย 2 ระยะคือ ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 8 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ นักเรียนจำนวน 16 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ระยะที่ 2 ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ซึ่งเป็น

^{*}, ^{**} นักวิชาการอิสระ Independent scholar
E-mail: tueanjaipim@gmail.com

นักเรียน จำนวนไม่น้อยกว่า 384 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ วิเคราะห์การถดถอย พหุคูณ ผลการศึกษาวิจัย พบว่า

1. องค์ประกอบปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 ประกอบด้วย เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเตรียมตัวก่อนเรียน การปฏิบัติตัวในชั้นเรียน การปฏิบัติตัวหลังเรียน การสนับสนุนของครอบครัว ครูผู้สอน

2. อิทธิพลของปัจจัยตัวแปรอิสระ 7 ตัว ที่ร่วมกันทำนายตัวแปรตาม (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ) สามารถอธิบายตัวแปรตามได้สูงมาก เมื่อพิจารณาเฉพาะตัวแปรพบว่าตัวแปรอิสระที่สามารถอธิบายตัวแปรตามได้ดีที่สุดและมีนัยสำคัญ 3 ลำดับแรก ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนของผู้เรียน ครูผู้สอน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของผู้เรียน

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์, วิชาภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this research were: (1) to study factors affecting achievement of English language of junior high school students in Under the Office of the Secondary Education Region 8 (2) to study the influence of factors affecting achievement of English language of junior high school students in Under the Office of the Secondary Education Region 8. The study used a mixed-method research design, including qualitative and quantitative data. The study process consisted of 2 steps: Step 1: to study factors affecting achievement of English

language of junior high school students in Under the Office of the Secondary Education Region 8 by using In-depth Interview. The key informants were 16 students. Step 2: study the influence of factors affecting achievement of English language of junior high school students in Under the Office of the Secondary Education Region 8 by using a questionnaire. The research samples consisted of 384 students by using multi-stage sampling method. Statistical methods to analyze data were used such as frequency, percentage, mean, standard deviation, correlation analysis and multiple regression analysis. The results of this research were as follows:

1. Factors affecting achievement of English language of junior high school students in Under the Office of the Secondary Education Region 8 were attitude towards learning, motivation achievement, and preparation before class, classroom practice, and practice after class, family support, and teacher.

2. The influence of factors affecting achievement of 7 independent variables common English Language learning achievement can be described as highly variable. The variables were the best and the first three significant were attitude towards learning, teacher, and motivation achievement.

Keywords: achievement, English language

บทนำ

การศึกษามีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาเยาวชนทั้งทางด้านปัญญา บุคลิกภาพ และช่วยให้เยาวชน

มีความสำเร็จในชีวิต พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2553 มีจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษา มาตรา 6 กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข จากสภาพสังคมไทยที่เปลี่ยนแปลงไปแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) จึงได้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้มีคุณธรรม และมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวการพัฒนาคนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะพร้อมทั้ง มีสมรรถนะ ทักษะ และความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549) ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย มีทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ปัจจุบันภาษาอังกฤษใช้เป็นภาษาหลักในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนทั่วโลกทั้งในด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนด้านสังคมทั่วไป นานาประเทศได้ให้ความสำคัญของภาษาอังกฤษและได้เน้นให้มีการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศของตนมากขึ้น เช่นเดียวกับประเทศไทย ซึ่งให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศได้กำหนดให้นักเรียนไทยต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับตั้งแต่วัย

ชั้นประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) แต่การใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ซึ่งประเมินได้จากผลคะแนนสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน Ordinary National Education Test (ONET) โดยผลคะแนนสอบภาษาอังกฤษย้อนหลัง นั้นพบว่ามีความเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 (สัมพันธ์ พันธุ์พฤกษ์, 2553) สอดคล้องกับ ธงทอง จันทรางศุ (2552) ระบุว่าความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในปัจจุบันมีแนวโน้มลดลง ซึ่งแนวโน้มที่ลดลงอาจส่งผลกระทบต่อนักเรียนเมื่อศึกษาในระดับสูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต เนื่องจากในปัจจุบันมีการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ทั้งนี้จากผลการสำรวจทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน 44 ประเทศทั่วโลก พบว่านักเรียนไทยอยู่ในอันดับที่ 42 ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มที่มีทักษะภาษาอังกฤษต่ำกว่าระดับมาตรฐานมาก ผลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความล้มเหลวในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย รัฐบาลไทยจึงได้วางเป้าหมายในการพัฒนาศักยภาพทางภาษาอังกฤษให้นักเรียนไทยภายในระยะเวลาไม่เกิน 20 ปี นักเรียนไทยจะต้องเชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ เพื่อเตรียมความพร้อมให้แรงงานไทยสามารถแข่งขันกับตลาดแรงงานในประเทศเพื่อนบ้านได้ (เอนก เพิ่มวงศ์เสนีย์, 2555) โดยเฉพาะเมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จึงจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนไทยและคนไทยทุกคนที่จะต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกัน ซึ่งที่ผ่านมาประเทศไทยมีการปฏิรูประบบการจัดการศึกษามาโดยตลอด แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในแต่ละปีการศึกษา พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา

ต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) อยู่ในระดับต่ำต้องปรับปรุง ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 4, 2559) ซึ่งจากการศึกษา เอกสารและงานวิจัย พบว่า ปัญหาวิกฤตการศึกษาไทย ในปัจจุบัน นอกจากจะมีปัญหาเรื่องขาดแคลนครูแล้ว ยังมีปัญหาจากพฤติกรรมนักเรียนทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียนของผู้เรียน นั่นคือ พฤติกรรมนักเรียน ที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนเกิดจากการไม่ตั้งใจเรียน พุดคุยกันในห้องเรียน ขาดการวางแผนในการเรียน ไม่ส่งงานตามกำหนด ซึ่งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเหล่านี้ ทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนไม่สามารถดำเนินไป ในทิศทางที่พึงประสงค์ ซึ่งได้มีผู้ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัย ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนและระบุผลตรงกันคือ ปัจจัยด้านทัศนคติ ของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งปัจจัยหนึ่งต่อการ เรียนภาษาอังกฤษ ซึ่ง Stark & Paltridge (1996) และ Karahan (2007) กล่าวถึงทัศนคติว่าเป็นส่วนประกอบของ แรงจูงใจซึ่งกระตุ้นความรู้สึกรักของผู้เรียนให้อยากเรียนรู้ ภาษานั้น ๆ และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนของ ผู้เรียนซึ่งช่วยเอื้อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาดีขึ้น และงานวิจัยของ Oxford (1990) แสดงให้เห็น ว่านักศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ ใช้พฤติกรรมการเรียนแบบการฝึกซ้ำ การท่อง คำศัพท์ การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท การวางแผนการเรียน การตั้งใจเรียน การถามคำถาม การช่วยเหลือกันในการเรียน การให้กำลังใจตนเอง ในการเรียน และการช่วยเหลือกันในการเรียนบ่อยครั้ง รวมทั้ง ลัดดาวัลย์ เกษมเนตรและคณะ(2539) ได้ศึกษา ปัจจัยส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า สาเหตุ ส่วนใหญ่เกิดจากตัวนักเรียนเอง รองลงมาเป็นสาเหตุ จากสภาพแวดล้อมทางบ้านในเรื่องของการสนับสนุน ด้านการเงินที่ผู้ปกครองและครอบครัว สนับสนุนด้านการเงินนั้นน้อยอย่างสม่ำเสมอ ทำให้นักเรียนมีกำลังใจ ที่จะเรียน และตั้งใจเรียน โดยที่นักศึกษาสามารถใช้

เวลาเรียนได้อย่างเต็มที่ ไม่ต้องแบ่งปันเวลาไปให้กับ การทำงานเพื่อหารายได้ในระหว่างเรียนและผู้ปกครอง ก็สามารถสนับสนุนในเรื่องของวัสดุอุปกรณ์การเรียน ได้อย่างเหมาะสม และอีกปัจจัยหนึ่งคือสภาพแวดล้อม ทางโรงเรียนการจัดการสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อ กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม ความรู้ ความสามารถในวิชาชีพของครูที่ดำเนินการสอนมีทักษะ ในการสอนที่ทำให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้ อย่างหลากหลาย ด้วยทักษะเทคนิควิธีการสอนที่มีความ เชี่ยวชาญสามารถดำเนินการจัดการเรียนการสอน ที่ทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจ เนื้อหารายละเอียดของวิชาได้ อย่างชัดเจน มีการจัดบรรยากาศการเรียนการสอน ที่เอื้ออำนวยให้กับผู้เรียน มีการใช้สื่อ สื่อทัศนูปกรณ์ ที่ทันสมัย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพในการเรียนการสอนการวัดผลประเมินผล การเรียนเพื่อนำมาพัฒนาในเรื่องการสอนอย่างต่อเนื่อง โดยมีการประเมินผลอย่างหลากหลาย ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ พร้อมกับการประเมินผลในสภาพจริง มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เพิ่มเติมในเรื่องของการ สื่อสารในภาษาต่างประเทศ จะเห็นได้ว่าปัจจัยที่ส่งผล ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจะเกิดจากปัจจัย หลายประการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่ใกล้ชิดนักเรียน ได้แก่ บิดา มารดา ครู เพื่อน ตลอดจนตัวแบบทางสังคม (สำนักตรวจราชการ ประจำเขตตรวจราชการที่ 3 จังหวัด ลพบุรี 2550) ซึ่งส่งผลกระทบต่ออนาคตของเยาวชน ซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญของชาติที่ต้องแข่งขันในสังคมโลก เพื่อความอยู่ รอดของชาติไทย รวมทั้งเยาวชนในวัยเรียนซึ่งนับเป็นปัญหาที่สำคัญต่อการจัดการศึกษา ให้บรรลุเป้าหมายตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2553 จึงเป็นหน้าที่ของทุก ภาคส่วนที่ต้องตระหนัก และให้ความสำคัญในการ ปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ปลุกฝัง ให้นักเรียนตั้งใจเรียนและมีพฤติกรรมการเรียนที่ดี พร้อมทั้งพัฒนาส่งเสริมนักเรียนให้รู้ถึงการเปลี่ยนแปลง

และสามารถพัฒนาตนเองให้ดำรงอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

จากสภาพและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยได้ตระหนักในความสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางเรียนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคม จึงสนใจศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8

2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 2 ระยะ ได้แก่

ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 ผู้วิจัยได้กำหนดผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญเพื่อการสัมภาษณ์ ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) นักเรียนจำนวน 16 คน โดยเป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเรียนที่ดีจำนวน

8 คน และนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเรียนที่ไม่ดีจำนวน 8 คน จากสถานศึกษา 8 แห่ง ทำการสัมภาษณ์เจาะลึก (in-depth interview) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากแบบสอบถามปลายเปิด และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) ประกอบด้วย ด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านการสนับสนุนของครอบครัว ด้านการเตรียมตัวก่อนเรียน ด้านการปฏิบัติตัวในชั้นเรียน ด้านการปฏิบัติตัวหลังเรียน และด้านครูผู้สอน 2) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยเดินทางไปสัมภาษณ์ด้วยตนเอง และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์โดยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ระยะที่ 2 ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 ประชากรคือผู้เรียนจากสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 จำนวน 10 แห่ง ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (O-Net) วิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) สูงสุด 5 ลำดับ และต่ำสุด 5 ลำดับ (สำนักงานศึกษาธิการภาค 4 ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2559) ผู้วิจัยทำการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Simple size) สำหรับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างมี 2 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จาก สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 (จังหวัดราชบุรี และกาญจนบุรี) ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (O-Net) วิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) สูงสุด 5 ลำดับ ได้แก่ 1. โรงเรียนเบญจมราชูทิศ 2. โรงเรียนวิสุทธิรังษี 3. โรงเรียนบรมราชินีนาถราชวิทยาลัย 4. โรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์

5. โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง และต่ำสุด 5 ลำดับ ได้แก่
1. โรงเรียนบ้านคาวีวิทยา 2. โรงเรียนท่ามะขามวิทยาราชบุรี 3. โรงเรียนไทรโยคน้อยวิทยา 4. โรงเรียนด่านทับตะโกราษฎร์อุปถัมภ์ 5. โรงเรียนพังตรุราษฎร์รังสรรค์

ขั้นที่ 2 เลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากสถานศึกษาจากขั้นที่ 1 เพื่อตอบแบบสอบถาม เนื่องจากประชากรมีขนาดใหญ่และไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนดังนั้นขนาดตัวอย่างสามารถคำนวณได้จากสูตรไม่ทราบขนาดตัวอย่างของ W.G. Cochran โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 (กัลยา วาณิชยชัย, 2549, หน้า 74) ได้กลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 384 คน ขั้นที่ 3 เลือกนักเรียนจากแต่ละสถานศึกษาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย ได้รายชื่อนักเรียนที่จะเป็นผู้ตอบแบบสอบถามตามจำนวนที่กำหนด เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) จัดอันดับ 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 1 ฉบับแบ่งออกเป็น 3 ตอน ที่ผ่านการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัยโดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน สถิติที่ใช้โดยแจกแจงความถี่และร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาผู้วิจัยนำเสนอข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ผลการศึกษาองค์ประกอบปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 พบว่า

1.1 ผลการศึกษาองค์ประกอบปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 จากการวิเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้พิจารณาถึงความสอดคล้องของประเด็นที่ศึกษาและสรุปเป็นภาพรวมโดยจำแนกข้อมูลที่ได้ออกเป็นด้าน ๆ ดังนี้

เจตคติต่อการเรียน

ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเชิงบวก ซึ่งผู้เรียนจะแสดงออกในลักษณะความพึงพอใจในการเรียน สนใจการเรียน มาเรียนสม่ำเสมอ มีความรู้สึกรักครูเป็นบุคคลที่น่าเคารพ สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ดี ยอมรับความสามารถและวิธีการสอนของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา โรงเรียน และระบบการศึกษา และเห็นว่าเพื่อนให้ความช่วยเหลือในด้านการเรียน ส่วนผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทางลบ ผู้เรียนจะแสดงออกลักษณะไม่พอใจ ไม่ชอบการเรียน ไม่ตั้งใจเรียน ไม่ชอบครู ไม่ชอบเพื่อน ทำให้เกิดความท้อแท้ เบื่อหน่าย ขาดเรียนบ่อย ๆ

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังนี้ ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ชอบการมีส่วนร่วมในการเรียน มีความตั้งใจในการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ ชอบการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม มีความพยายามและตั้งใจเรียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนตามที่ตนเองได้วางไว้ คาดหวังที่จะได้รับรางวัลจากผลการเรียนดี หรือคำชมเชยจากอาจารย์หรือจากผู้ปกครอง

การเตรียมตัวก่อนเรียน

ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง มีการเตรียมตัวก่อนเรียนและก่อนสอบ

ได้แก่ การเตรียมตัวก่อนเข้าชั้นเรียน การวางแผนเป้าหมายในการเรียน การวางแผนตารางเวลาเรียน ดังนั้น นักเรียนส่วนใหญ่เรียนพิเศษกับสถาบันที่น่าเชื่อถือ ซึ่งเป็นการต่อยอดจากการเรียนการสอนในห้องเรียน เนื่องจากสถาบันดังกล่าวมีอาจารย์ที่มีความสามารถเฉพาะทางด้านภาษาอังกฤษส่งผลให้นักเรียนมีศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น จัดหาข้อสอบเก่ามาเพื่อฝึกทำข้อสอบเก่า ๆ วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย การทำข้อสอบเก่าเป็นเรื่องดี ซึ่งจะทำให้รู้ทั้งแนวข้อสอบ รู้แนวการทำข้อสอบของตัวเอง จุดแข็ง/จุดอ่อน ทั้งเนื้อหาที่ยังไม่แม่น หรือแม้แต่จุดบกพร่องของตัวเอง ส่วนผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ จะไม่มีการเตรียมความพร้อมก่อนสอบวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจากเรียนไม่เข้าใจทำให้ไม่สนใจ/ไม่ชอบในวิชาภาษาอังกฤษ

การปฏิบัติตัวในชั้นเรียน

ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง มีการปฏิบัติตัวในชั้นเรียนเช่น การเลือกที่นั่งเรียนข้างหน้า การสร้างสมาธิในการเรียน การถามครูผู้สอนเพื่อทำให้ปัญหาในการเรียนกระจ่างขึ้น การจัดระเบียบของข้อมูลในการเรียนเป็นภาษาของตนเอง การจดจำคำศัพท์ใหม่ การท่องหรือการเขียนซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้ง การฝึกใช้เสียงหรือโครงสร้างประโยค การเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา การตั้งใจฟังครูสอน รวมถึงการจดคำอธิบายของครูผู้สอน และสรุปเป็นคำพูดตามความเข้าใจของนักเรียนเอง เป็นต้น

การปฏิบัติตัวหลังเรียน

ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง มีการปฏิบัติตัวหลังเรียน ดังนี้ ช่วงปิดภาคเรียน นักเรียนบางส่วนจะไปต่างประเทศเพื่อได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเจ้าของภาษาโดยตรง ดูหนัง/ซีรีส์ ฟังเพลง หนังสื soundtrack แนวที่ตนเองชอบแรก ๆ เปิดดูแบบมีซับไตเติ้ลไปก่อน รอบสองรอบสามก็ฟังแบบไม่มีซับและฝึกพูดตามเสียงที่ได้ยิน อ่านหนังสือ

นิยายหรือการ์ตูนภาษาอังกฤษ หาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด, Internet, Dictionary ฝึกท่องคำศัพท์เพื่อช่วยพัฒนาการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พูดคุยกับชาวต่างประเทศทางไลน์ ส่วนผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ ไม่ได้ฝึกฝน/ทบทวนวิชาภาษาอังกฤษแต่ประการใด

การสนับสนุนของครอบครัว

ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองในด้านต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษ ดังนี้ ส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนเรียนพิเศษกับอาจารย์ที่เป็นชาวต่างประเทศ ผู้ปกครองหาสื่อการเรียนการสอนให้แก่นักเรียน ผู้ปกครองคอยให้กำลังใจนักเรียน ไม่กดดันในเรื่องการเรียนของนักเรียน และสร้างแรงจูงใจให้แก่นักเรียน ส่วนผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองในด้านต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษ น้อยมาก เนื่องจาก ผู้ปกครองไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลการเรียนของนักเรียน ผู้ปกครองมีทัศนคติและค่านิยมต่อการเรียนไม่ดี

ครูผู้สอน

ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง พบว่าชอบวิธีการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีวิธีการสอน ดังนี้ ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอน โดยใช้เกมเป็นสื่อการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อ และให้รางวัลเป็นการสร้างแรงจูงใจ ครูผู้สอนเป็นชาวต่างประเทศ ส่วนผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ พบว่าผู้เรียนไม่ชอบวิธีการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจาก ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาไม่ได้จบเฉพาะทาง เป็นครูที่จบประถมวัย ทำให้พื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่ดี ครูผู้สอนไม่มีกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายและไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ ไม่สร้างแรงจูงใจ

กระตุ้นให้แก่นักเรียนอยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นนักเรียนต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.248$, S.D. = 0.480) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละด้านมีดังนี้

1) ด้านเจตคติต่อการเรียนของผู้เรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.381$, S.D. = 0.586) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 1 ข้อ คือ วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ ($\bar{X} = 4.533$, S.D. = 0.671) ส่วนข้ออื่นอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้ดังนี้ การรู้ภาษาอังกฤษช่วยให้รู้สึกมั่นใจเมื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ ($\bar{X} = 4.333$, S.D. = 0.617) รองลงมาคือ มีความสุขเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.747) และวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ฝึกฝนได้ง่าย ($\bar{X} = 4.223$, S.D. = 0.810) ตามลำดับ

2) ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของผู้เรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.281$, S.D. = 0.586) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้ดังนี้ การเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้ท่านมีโอกาสหางานทำได้ง่าย ($\bar{X} = 4.443$, S.D. = 0.659) รองลงมาคือ การเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ท่านรับชมความบันเทิงจากภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.280$, S.D. = 0.742) และการเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้ท่านมีโอกาสได้รับทุนศึกษาต่อในต่างประเทศ ($\bar{X} = 4.120$, S.D. = 0.792) ตามลำดับ

3) ด้านการเตรียมตัวก่อนเรียนของผู้เรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.121$, S.D. = 0.529) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้ดังนี้ มีการวางแผนการเรียนภาษา

อังกฤษ เช่น ทำตารางอ่านหนังสือ ตารางฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.313$, S.D. = 0.651) รองลงมาคือ เตรียมตัวก่อนเข้าชั้นเรียนโดยดูหรือศึกษาบทเรียนมาก่อนล่วงหน้า ($\bar{X} = 4.180$, S.D. = 0.634) และศึกษาหรือค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษนอกเหนือจากที่อาจารย์สอน ($\bar{X} = 3.973$, S.D. = 0.750) ตามลำดับ

4) ด้านการปฏิบัติตัวในชั้นเรียนของผู้เรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.089$, S.D. = 0.597) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้ดังนี้ นั่งใกล้ ๆ เพื่อนที่ตั้งใจเรียน ($\bar{X} = 4.247$, S.D. = 0.857) รองลงมาคือ สอบถามอาจารย์เมื่อมีปัญหาไม่เข้าใจบทเรียน ($\bar{X} = 4.153$, S.D. = 0.807) และให้ความสนใจและตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษในขณะที่อาจารย์สอน ($\bar{X} = 4.087$, S.D. = 0.780) ตามลำดับ

5) ด้านการปฏิบัติตัวหลังเรียนของผู้เรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.274$, S.D. = 0.547) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้ดังนี้ ท่านดูหนัง ฟังเพลงภาษาอังกฤษและฟังบทสนทนาภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.427$, S.D. = 0.616) รองลงมาคือ ท่านหมั่นทบทวนบทเรียนหลังเลิกเรียน ($\bar{X} = 4.367$, S.D. = 0.643) และเมื่อทราบกำหนดการสอบท่านจะวางแผนการดูหนังสือเพื่อเตรียมสอบวิชาภาษาอังกฤษทันที ($\bar{X} = 4.320$, S.D. = 0.796) ตามลำดับ

6) ด้านการสนับสนุนของครอบครัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.285$, S.D. = 0.626) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้ดังนี้ ผู้ปกครองสนับสนุนให้ท่านเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษ เช่น จัดหาสื่อการเรียนรู้อื่นๆ สถานที่/อาจารย์ในการเรียนพิเศษ ($\bar{X} = 4.300$, S.D. = 0.672) รองลงมาคือ

ผู้ปกครองชมเชย หรือให้รางวัลเมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนวิชาภาษาอังกฤษดี ($\bar{X} = 4.300$, $S.D. = 0.747$) และผู้ปกครองให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่เมื่อท่านต้องการใช้เงินเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.297$, $S.D. = 0.691$) ตามลำดับ

7) ด้านครูผู้สอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.304$, $S.D. = 0.580$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้ดังนี้ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษกล่าวชมท่านเมื่อท่านทำคะแนน หรือตอบคำถามได้ถูกต้อง ($\bar{X} = 4.433$, $S.D. = 0.659$) รองลงมาคือ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชี้แจงแผนการสอนให้ท่านทราบก่อนการ ($\bar{X} = 4.390$, $S.D. = 0.730$) และ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีวิธีการสอนที่เข้าใจง่าย ไม่น่าเบื่อ ($\bar{X} = 4.297$, $S.D. = 0.831$) ตามลำดับ

2. อิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวแปรที่นำมาศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 มีค่าอยู่ระหว่าง .402 ถึง .528 โดยตัวแปรทั้ง 7 ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนของผู้เรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของผู้เรียน การเตรียมตัวก่อนเรียนของผู้เรียน การปฏิบัติตัวในชั้นเรียนของผู้เรียน การปฏิบัติตัวหลังเรียนของผู้เรียน การสนับสนุนของครอบครัว และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรอิสระ 7 ตัว มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงคือ .598 ตัวแปรทั้ง 7 ตัวสามารถอธิบายความผันแปรของ

ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 ได้ร้อยละ 35.8 ที่ระดับความเคลื่อนไหว .349

สามารถสรุปได้ว่าตัวแปรอิสระ 7 ตัวที่ร่วมกันทำนายตัวแปรตาม (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ) สามารถอธิบายตัวแปรตามได้สูงมาก เมื่อพิจารณาเฉพาะตัวแปรพบว่าตัวแปรอิสระที่สามารถอธิบายตัวแปรตามได้ดีที่สุดและมีนัยสำคัญ 3 ลำดับแรก ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนของผู้เรียน ครูผู้สอน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของผู้เรียน

อภิปรายผล

1. องค์ประกอบปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนของผู้เรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของผู้เรียน การเตรียมตัวก่อนเรียนของผู้เรียน การปฏิบัติตัวในชั้นเรียนของผู้เรียน การปฏิบัติตัวหลังเรียนของผู้เรียน การสนับสนุนของครอบครัว และครูผู้สอน ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก พิจารณาจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้ดังนี้ ด้านเจตคติต่อการเรียนของผู้เรียน รองลงมาคือ ด้านครูผู้สอน และด้านการสนับสนุนของครอบครัว รายละเอียดแต่ละด้านมีดังนี้

ด้านเจตคติต่อการเรียนของผู้เรียนประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ที่สำคัญคือ วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ การรู้ภาษาอังกฤษช่วยให้รู้สึกมั่นใจเมื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติมีความสุขเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ฝึกฝนได้ง่าย ที่เป็นแบบนี้ อาจเนื่องมาจากการในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเจตคติมีบทบาทสำคัญเพราะความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศขึ้นอยู่กับเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อเจ้าของ

ภาษาด้วย สอดคล้องกับ Klein (1990 : 37-38) อธิบายว่า เจตคติและความถนัดทางภาษามีความเกี่ยวข้องกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน ซึ่งเจตคตินั้นไม่ว่าจะเป็นประเทศใดก็มีส่วนในการ กำหนดความสำเร็จในการเรียนได้ทั้งนั้นเพราะผู้เรียน บางคนอาจไม่มีความต้องการที่จะเป็นเหมือนเจ้าของ ภาษาแต่มีความเห็นว่าภาษาต่างประเทศนั้นมีประโยชน์ ในด้านต่างๆ ดังนั้น เจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ ย่อมมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมหรือ สัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาของผู้เรียนอย่างแน่นอน เจตคติเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนรู้ภาษาที่สอง หากผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาที่สองนั้น ๆ จะทำให้ ผู้เรียนประสบความสำเร็จมากกว่าผู้เรียนที่มีเจตคติไม่ดี

ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของผู้เรียนประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ที่สำคัญคือ การเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้ มีโอกาสหางานทำได้ง่าย รองลงมาคือ การเรียน ภาษาอังกฤษช่วยให้รับชมความบันเทิงจากภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารภาษาอังกฤษ และการเรียน ภาษาอังกฤษจะช่วยให้มีโอกาสได้รับทุนศึกษาต่อ ในต่างประเทศ ที่เป็นแบบนี้เนื่องจากมาจากแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแรงผลักดันภายในตัวบุคคลที่แสดงถึง ความต้องการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับ Sprat et al.(2005) กล่าวว่าแรงจูงใจ เป็นความคิดหรือความรู้สึกของผู้เรียนซึ่งส่งผลต่อ ความต้องการที่จะกระทำบางสิ่งบางอย่าง โดยแรงจูงใจ เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการเรียนรู้ภาษาที่ 2 ทั้งนี้การมี แรงจูงใจที่ดีในการเรียนภาษานั้นสามารถทดแทน ความถนัดทางภาษาที่ผู้เรียนแต่ละคนมีน้อยได้ โดย Masgoret&Gardner (2003) ได้อธิบายว่าการมี แรงจูงใจที่ดีต่อการเรียนภาษาช่วยผลักดันผู้เรียนให้มีความพยายามหรือความกระตือรือร้นในการเรียนภาษา ที่ 2 ผู้เรียนจะเรียนภาษาอย่างตั้งใจและอย่างมีเป้าหมาย อีกทั้งแรงจูงใจในตัวผู้เรียนจะเป็นตัวกระตุ้นผู้เรียน ในการแสวงหาพฤติกรรม หรือกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับ

วิธีการเรียนภาษาซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนที่ดีขึ้น สอดคล้องกับ Horwitz (2001) ที่ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการเรียนภาษาของผู้เรียนว่า เป็นเหตุผลในเรื่องของผลประโยชน์ที่จะได้รับการ เรียนภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศ เช่น การตั้งใจเรียน เพื่อให้มีผลคะแนนสอบที่สูงขึ้น

ด้านการเตรียมตัวก่อนเรียนของผู้เรียน ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ที่สำคัญคือ มีการวางแผนการ เรียนภาษาอังกฤษ เช่น ทำตารางอ่านหนังสือ ตาราง ฝึกทักษะภาษาอังกฤษ รองลงมาคือ เตรียมตัวก่อนเข้า ชั้นเรียนโดยดูหรือศึกษาบทเรียนมาก่อนล่วงหน้า และ ศึกษาหรือค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษนอกเหนือ จากที่อาจารย์สอน ที่เป็นแบบนี้เนื่องจากเนื่องจาก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับ ความสามารถในการเรียนของผู้เรียนอย่างเดียว แต่ยัง ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการเรียนและวิธีการเรียนที่มี ประสิทธิภาพด้วย ทั้งนี้ความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ ในการเรียนของผู้เรียนแต่ละคนนอกจากจะขึ้นอยู่กับ สติปัญญาและความสามารถทางสมองแล้ว ยังขึ้นอยู่กับ ความพยายาม และวิธีการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้วย หากผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนหรือวิธีการเรียนที่มี ประสิทธิภาพ เช่น รู้จักการบริหารตารางเวลาในการเรียน รู้จักเทคนิควิธีเรียนที่ถูกต้อง หรือวางแผนวิธีการ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจากผู้สอนให้ได้ผลดีและมี ประสิทธิภาพ สิ่งนี้จะช่วยเอื้อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนได้ สอดคล้องกับ Yu (2006) ให้ความเห็นว่าการมีปัจจัยด้านการมีแรงจูงใจที่ดี ต่อการเรียนภาษาของผู้เรียนเองแล้ว ปัจจัยที่ส่งผลให้ ผู้เรียนเป็นผู้เรียนสามารถพึ่งพาตนเองได้ทั้งในและ นอกห้องเรียนนั้น คือปัจจัยในด้านพฤติกรรมการ วางแผนการเรียนเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่จะ ส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายในการเรียนภาษา ที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนควรมีการวางแผน การเรียน เช่น การทำตารางอ่านหนังสือ ทำการบ้าน

หรือรายงานหรือการทบทวนบทเรียนหลังเลิกเรียน ทุกครั้ง สอดคล้องกับ O'Mally และ Chamot (1990) ได้เสนอแนะเทคนิคพฤติกรรมในการเรียนภาษาที่ถูกต้อง พฤติกรรมก่อนเรียน ดังนี้ วางแผนและเตรียมตัวก่อนเข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ

ด้านการปฏิบัติตัวในชั้นเรียนของผู้เรียน ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ที่สำคัญคือ นั่งใกล้ๆ เพื่อนที่ตั้งใจเรียน รองลงมาคือ สอบถามอาจารย์เมื่อมีปัญหาไม่เข้าใจ บทเรียน และ ให้ความสนใจและตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษในขณะที่อาจารย์สอน ที่เป็นแบบนี้อาจเนื่องมาจากผู้เรียนที่มีการเลือกใช้พฤติกรรมการเรียน ในขณะที่เรียนที่ถูกต้องและเหมาะสมนั้นจะช่วยให้การเรียนนั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้นเนื่องจากการมีพฤติกรรมหรือวิธีการเรียนที่ถูกต้องและเหมาะสมดังกล่าว จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจในการจดจำ ข้อมูลที่ได้เรียนมาได้ดีขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้เร็วขึ้นและสามารถพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น สอดคล้องกับ Oxford (1990) เสนอแนะเทคนิคพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาแบบกว้าง ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการเรียนภาษาซึ่งเข้าใจง่ายและนำไปปฏิบัติได้จริง ดังนี้ เมื่อมีปัญหาในเรื่องการเรียน ผู้เรียนควรปรึกษาหรือซักถามอาจารย์ หรือ หากผู้เรียนต้องการฝึกฝนการใช้ภาษา ผู้เรียนสามารถหาคู่สนทนาที่เป็นชาวต่างชาติหรือเจ้าของภาษาได้ หรือ อาจจะฝึกฝนการใช้ภาษาจากสื่อประเภทต่าง ๆ เนื่องจากผู้เรียนที่เรียนภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศอาจประสบปัญหาในเรื่องข้อจำกัดในการใช้ภาษา สอดคล้องกับ O'Mally และ Chamot (1990) ได้เสนอแนะเทคนิคพฤติกรรมในการเรียนภาษาที่ถูกต้อง พฤติกรรมขณะเรียน ได้แก่ การเลือกที่นั่งเรียนข้างหน้า การจดบันทึกระหว่างอาจารย์สอน และเมื่อมีปัญหาไม่เข้าใจ บทเรียนในขณะที่เรียนให้ถามอาจารย์ทันที และทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541) และ กิ่งกาญจน์ ปานทอง (2545) กล่าวว่าแนวทางการปฏิบัติตัวในห้องเรียน

หรือขณะที่ครูกำลังสอนในชั้นเรียน เช่น การเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมที่จะเรียน การเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา การตั้งใจฟังครูสอน รวมถึงการจดคำอธิบายของครูผู้สอนและสรุปเป็นคำพูดตามความเข้าใจของนักเรียนเอง

ด้านการปฏิบัติตัวหลังเรียนของผู้เรียน ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ที่สำคัญคือ ดูหนัง ฟังเพลงภาษาอังกฤษ และฟังบทสนทนาภาษาอังกฤษ รองลงมาคือ หมั่นทบทวนบทเรียนหลังเลิกเรียน และเมื่อทราบกำหนดการสอบจะวางแผนการดูหนังสือเพื่อเตรียมสอบวิชาภาษาอังกฤษทันที สอดคล้องกับ Oxford (1990) เสนอแนะเทคนิคพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาแบบกว้าง ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการเรียนภาษาซึ่งเข้าใจง่ายและนำไปปฏิบัติได้จริง ดังนี้ ผู้เรียนควรมีเทคนิคในการจดจำข้อมูลที่ได้เรียนมา เช่น การจดบันทึกข้อมูลในขณะที่อาจารย์สอนอย่างเป็นระบบเพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นมาทบทวนนอกห้องเรียนได้อย่างเข้าใจ แม่นยำ และมีความเที่ยงตรงมากขึ้น สอดคล้องกับ O'Mally และ Chamot (1990) ได้เสนอแนะเทคนิคพฤติกรรมในการเรียนภาษาที่ถูกต้อง พฤติกรรมหลังเรียน ได้แก่ หมั่นทบทวนบทเรียนหลังเลิกเรียน หมั่นฝึกฝนทักษะการออกเสียงจากสื่อ และหมั่นฝึกฝนการใช้ภาษากับเจ้าของภาษาหรือชาวต่างชาติ สอดคล้องกับทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541) และ กิ่งกาญจน์ ปานทอง (2545) กล่าวว่าแนวทางการปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน ซึ่งได้แก่ การทบทวนบทเรียน การทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จสิ้นและส่งตามกำหนดเวลา การไม่ละเลยหรือหลีกเลี่ยงงานที่ได้รับมอบหมายและพยายามติดตามผลงานของตนเองที่ได้ทำไปแล้วเพื่อแก้ไขหรือปรับปรุงงานที่มีข้อบกพร่องให้ดียิ่งขึ้น

ด้านการสนับสนุนของครอบครัว ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ที่สำคัญคือ ผู้ปกครองสนับสนุนให้เพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษ เช่น จัดหาสื่อการเรียนรู้ สถานที่/อาจารย์ในการเรียนพิเศษรองลงมาคือ ผู้ปกครองชมเชย

หรือให้รางวัลเมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนวิชาภาษาอังกฤษดี และ ผู้ปกครองให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่เมื่อต้องการใช้เงินเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษที่เป็นแบบนี้อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองควรให้การดูแลโดยการให้เวลาและสนับสนุนด้านภาษาอังกฤษแก่บุตรหลานมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของ กาญจนา คุณารักษ์ (2534) โดยการกระตุ้นเด็กบ่อย ๆ ให้ทำการบ้านรวมถึงการยกย่องสรรเสริญและการแสดงการยอมรับ ถ้าหากว่าเขาทำการบ้านได้ดี และรวมทั้งแสดงอาการ หรือพูดยกย่องให้ปรากฏแก่คนอื่นในสิ่งที่เด็กประสบความสำเร็จ ดึงดูดให้สมาชิกในครอบครัวและเพื่อฝูง ให้ความสนใจต่อความสำเร็จที่เด็กได้รับจากโรงเรียน อาจมีการให้ของขวัญเล็กๆ น้อยๆ เมื่อเด็กทำได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรา สุขารมณ (2542) กล่าวว่า บิดามารดาเลี้ยงดูลูกมักมุ่งหวังหรือคาดหวังให้ลูกเป็นเด็กฉลาดและเก่งมา ก่อนเป็นอันดับแรก บิดามารดามุ่งเน้นไปที่การพัฒนาสติปัญญาให้แก่ลูก พยายามเสริมสร้างทุกวิถีทาง เพื่อให้ลูกฉลาดและเก่ง เช่น ซื้อตำราภาษาอังกฤษมาให้อ่านตอบคำถามวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อนักเรียนถามหรือไม่เข้าใจ สนับสนุนให้นักเรียนฟังวิทยุหรือดูโทรทัศน์ภาคภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนเรียนพิเศษด้านภาษาหรือไปเรียนภาคฤดูร้อนที่เป็นประเทศเจ้าของภาษา นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนเต็มที่ ในลักษณะนี้ก็มีแนวโน้มที่จะรักและชอบวิชาภาษาอังกฤษ เพราะเห็นประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ จึงทำให้สามารถเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

ด้านครูผู้สอน ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ที่สำคัญคือ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษกล่าวชมเมื่อทำคะแนนหรือตอบคำถามได้ถูกต้อง รองลงมาคือ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชี้แจงแผนการสอนให้ทราบก่อนการ และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีวิธีการสอนที่เข้าใจง่าย ไม่น่าเบื่อ ที่เป็นแบบนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยด้านตัวครูผู้สอนมีส่วนในผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของเด็ก

อย่างมาก เพราะเด็กจะเกิดการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียน ครูเป็นผู้คอยอำนวยความสะดวกให้แก่เด็กนักเรียนถ้าครูเป็นผู้ที่มีการเตรียมตัววางแผนและพร้อมที่จะดำเนินกิจกรรมในห้องเรียน รวมทั้งมีการเตรียมอุปกรณ์ สื่อ และสิ่งต่าง ๆ พร้อมเป็นอย่างดีแล้ว ก็จะทำให้เกิดความสำเร็จในการเรียนการสอนยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ Pintrich and Schunk (1996) กล่าวว่า ผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นในการเรียนมากขึ้นหากได้รับแรงเสริมจากครูผู้สอนในรูปแบบของคำชมเชยหรือการได้รับคะแนนหรือผลการเรียนที่สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2530) พบว่า พฤติกรรมการสอนของครูเป็นตัวที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยตรง การอธิบาย การสาธิตและการใช้สื่อการสอนจะประกอบด้วย องค์ประกอบ 2 อย่าง คือ องค์ประกอบแรกจะเป็นการนำเสนอเนื้อหาวิชา เช่น ข้อเท็จจริง แนวคิด กระบวนการ หลักการหรือกฎที่จะอธิบายหรือสาธิต องค์ประกอบที่สองจะประกอบด้วยตัวอย่าง ต่างๆ เช่น วัตถุต่าง ๆ การกระทำ รูปแบบรูปภาพ เรื่องเล่า แผนภูมิ เป็นต้น การอธิบาย การสาธิต และการใช้สื่อการสอนจำเป็นต้องเชื่อมความสัมพันธ์ทั้งสามเข้าด้วยกัน เพื่อให้เด็กนักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น การอธิบาย การสาธิตและการใช้สื่อที่มีประสิทธิภาพ

2. อิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 8 ตัวแปรอิสระ 7 ตัว ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนของผู้เรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของผู้เรียน การเตรียมตัวก่อนเรียนของผู้เรียน การปฏิบัติตัวในชั้นเรียนของผู้เรียน การปฏิบัติตัวหลังเรียนของผู้เรียน การสนับสนุนของครอบครัว และครูผู้สอนที่ร่วมกันทำนายตัวแปรตาม (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ) สามารถอธิบายตัวแปรตามได้สูงมาก

เมื่อพิจารณาเฉพาะตัวแปร พบว่าตัวแปรอิสระที่สามารถอธิบายตัวแปรตามได้ดีที่สุดและมีนัยสำคัญ 3 ลำดับแรก ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนของผู้เรียน ครูผู้สอน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัชชารีย์ ทรัพย์เย็น (2556) พบว่า ระดับของปัจจัย

ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ได้แก่ ปัจจัยตัวผู้เรียนด้านนิสัยในการเรียน ด้านเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พฤติกรรมทางการสอนของครู การส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง และด้านสภาพแวดล้อม

References

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551** สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2534). **พื้นฐานการพัฒนาหลักสูตร**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กิงกาญจน์ ปานทอง. (2545). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำ คณะวิทยาการจัดการโปรแกรมวิชานิติศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนครกรุงเทพมหานคร**. ปริญญาโทบริหารศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัชชารีย์ ทรัพย์เย็น. (2556). **การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้น ปวช. ปีที่ 1 สาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ราชบุรี**. รายงานการวิจัยวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ราชบุรี.
- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี**. ปริญญาโทบริหารศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทองทอง จันทรางศุ. (2552). **ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ 2 (พ.ศ.2552-2561)**. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และคณะ. (2539). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีวินัย**. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สัมพันธ์ พันธุ์พฤกษ์. (2553). **การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง**. ขอนแก่น: ชั่วเวลาการพิมพ์
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2530). **แนวทางการประกัน คุณภาพภายในสถานศึกษาเพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก**. กรุงเทพฯ: สกยบุคลส์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2549). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบ พ.ศ. 2550 - 2554**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานศึกษาธิการภาค 4. (2559). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน**. ราชบุรี.
- อัจฉรา สุขารมณ. (2542). **“EQ กับ การเลี้ยงดูเด็ก”** วารสารพฤติกรรมศาสตร์ ปีที่ 5, ฉบับที่ 1:1
- เอนก เพิ่มวงศ์เสนีย์. (2555). **สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

- Horwitz, E.K. (2001). **Language anxiety and achievement**. Annual Review of Applied Linguistics, 21, 112-126.
- Karahan, F. (2007). **Language attitudes of Turkish students towards the English language and its use in Turkish context**. Journal of Arts and Sciences.73-87.
- Klein, J.I. (1990). **Feasibility theory: A resource-munificence model of work motivation and behavior**. Academy of Management Review, 15, 646-665.
- Masgoret, A.M. & Gardner, R.C. (2003). **Attitudes, Motivation, and Second Language Learning: A Meta-Analysis of Studies Conducted By Gardner and Associates**. Language Learning, 53:1, 123-163
- O'Malley, J.M. & Chamot, A.U. (1990). **Learning Strategies in Second Language Acquisition**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Oxford, R.L. (1990). **Language Learning Strategies: What every teacher should know**. New York: Newbury House/Harper Collins.
- Pintrich, P.R., & Schunk, D.H. (1996). **Motivation in education: Theory, research, and application**. (2nd ed.). Upper Saddle River, NJ: Merrill Prentice Hall.
- Sprat et al.(2005). **The TKT teaching knowledge test course**. Cambridge: Cambridge University press.
- Stark, D., & Paltridge,B. (1996). **A note on using sociolinguistic methods on study non-native attitudes towards English**. World English. World Englishes, 15(2), 217-224.
- Yu, Z. (2006). **Acquisition of early literacy**. Early Childhood Education, 322, 19-23.

